

न निवेदयितुमिच्छति प्रायेणेयं तं जानातीति तासामाशयः ॥ १४ ॥ १५ ॥ प्रमृष्टं नाशितं ॥ १६ ॥ उद्देशः प्रवेशः ॥ १७ ॥ कः श्रम इति महावनं भगवतस्तस्य श्रमोऽसं
भावित इत्यर्थः ॥ अतः सा जानक्येव तेनाभिरक्षिता ॥ तदाश्रयवृक्षाभंगेनेति शेषः ॥ १८ ॥ तस्यैवार्थस्य स्थिरीकरणाय पुनः प्रतिपादनं ॥ चार्चिति ॥ तेनाभिरक्षितः

न च तं जानकीसीताहरिहरिणलोचना ॥ अस्माभिर्वहुधापृष्टानि वेदयितुमिच्छति ॥ १४ ॥ वासवस्य भवेद्दूतौ वैश्रवणस्य वा ॥ प्रेषि
तो वा पिरामेण सीतान्वेषणकांक्षया ॥ १५ ॥ तेनैवाद्भुतरूपेण यत्तत्तव मनोहरं ॥ नानामृगगणाकीर्णं प्रमृष्टं प्रमदावनं ॥ १६ ॥ न तत्र क
श्चिद्दुद्देशो यस्तेन न विनाशितः ॥ यत्र सा जानकी देवी स तेन न विनाशितः ॥ १७ ॥ जानकीरक्षणार्थं वा श्रमाद्वा नोपलक्ष्यते ॥ अथ वा
कः श्रमस्तस्यैव तेनाभिरक्षिता ॥ १८ ॥ चारुपल्लवपत्राढ्यं सीतास्वयमास्थिता ॥ प्रवृद्धः शिंशपावृक्षः स च तेनाभिरक्षितः ॥ १९ ॥ त
स्योग्ररूपस्योग्रं त्वंदं डमाज्ञातुमर्हसि ॥ सीतासंभाषिता येन वनं तेन विनाशितं ॥ २० ॥ मनःपरिगृहीतांतां तवरक्षोगणेश्वर ॥ कः सी
तामभिभाषेत यो न स्यात्त्यक्तजीवितः ॥ २१ ॥ राक्षसीनां वचः श्रुत्वा रावणो राक्षसेश्वरः ॥ चिताग्निरिव जज्वालकोपसंवर्तितेक्षणः ॥
॥ २२ ॥ तस्य कुट्टस्य नेत्राभ्यां प्रापतन्न श्रुर्विंदवः ॥ दीप्ताभ्यामिव दीपाभ्यां सार्चिषः स्नेहविंदवः ॥ २३ ॥ आत्मनः सदृशान्वीराकिंकरा
न्नामराक्षसान् ॥ व्यादिदेश महातेजानि ग्रहार्थं हनू मतः ॥ २४ ॥ तेषामशीतिसाहस्रं किंकराणां तरस्विनां ॥ निर्ययुर्भवनात्तस्मात्कूटमु
द्वरपाणयः ॥ २५ ॥

सीतारक्षणार्थमिति शेषः ॥ १९ ॥ आज्ञातुमाज्ञापयितुं ॥ सीतासंभाषितेत्यनेन सापराधग्रहत्वं बोधितं ॥ २० ॥ तद्भाषणस्यापराधत्वमुपपादय
ति ॥ मन इति ॥ त्यक्तजीवितस्त्यक्तजीविताशः ॥ राजपरिग्रहभाषणं पुंसोपराध इति भावः ॥ २१ ॥ संवर्तिते विवर्तिते ईक्षणे नेत्रे येन सः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ अ
शीतेः साहस्रं स्वार्थेण ॥ कूटः अयस्कारः कूटसदृशमआयुधविशेषः ॥ २५ ॥